

Так само думав і Петро, хоч не мало світа змірив своїми ногами і не мало наборов ся з морськими хвилями. Не знав бідняга того, що то судьба так зарядила, що його і з ним тільки народу морські хвилі нарочно аж тут пригнали; не знав сердьга, що Бог милосерний скорше, чим він міг надїятись, дав йому діждатись того щастя, о котрім він доси анї снів!

Послухайте дальше, любі Читачі, що стало ся.

ІХ. ПЕТРО В ГОСТИНІ.

Як прийняв Петро за дозволенем корабельного капітана хоруговки до тик і вивісив їх на верху корабля ще тоді, коли всїдав на корабель, так висїли вони на тїм місці аж до сего часу. А коли цар і цариця, що панували в тїм прибережнїм місті, виїшли на прохїд на беріг моря і побачили хоруговки, зараз дуже зачудували ся. Бо то бачите корабель тої пригнала буря до того міста, де жили родичі Петрової жінки.

— Що то за корабель — каже цар до цариці, — що на його хоруговках є вишіте ім'я моє і твоє? То мусить бути щось нового! Ті хоруговки мусїла вишити наша дошка Зулима. Нема що довго ждати, лиш зараз треба післати службу, щоб тїх всїх чужих людей прикликати до двора і розсїдїти, звідки вони прибули...

І зараз скорим ходом вернув цар до свого двора і дав своїй службі розказ, щоб тїх людей, котрих буря до берега їх міста пригнала, сейчас всїх до одного прикликати. Служба зараз се учинила і за кілька хвиль весь чужий царід товпою з'явив ся в брамі царської на мти, а прийшовши в коритар царського дому, всї поставили і ждали, що то з того буде; бо бачите ніхто не знав що за причина і що за koniecь їх тут чекає.

Аж виходить зі своїх теремів в золототоканих одежах цар і стає перед ними...

Котрих з вас — питає ся їх загідно — виставив ті хоруговки на тїм кораблї, що ними вітер виїїдує?

Виступає капітан корабля до царя і низенько поклонив ся...

Сльсь іди гостиний царю, — каже, показуючи на Петра — при сїм кораблї я мав рушити на море, щоб ту ознаменує ся щось, а що то ся цього учинив. Я не надїяв ся, що вам, милостивий царю, то не сподобаєть ся!

— Коли то ти виставив хоруговки, — каже цар до Петра — то чинили ся тут до дальшої зі мною бесїди, а ви всї підете до того дому і будете там ждати аж поки вас не викличу!